

Avançem!

PER UN SOCIALISME D'AUTOGESTIO GLOBAL

Núm. 5

Gener de 1977

Preu 10 Ptes.

ARXIU HISTÒRIC
DE LA CIUTAT DE BARCELONA
HEMEROTECA

EDITORIAL:

EL MOMENT POLITIC

Com un tauler d'escacs, però amb moltes més peces, és la situació política actual a Catalunya i a la resta de l'Estat Espanyol. Per a fer-ne una anàlisi exhaustiva necessitaríem molt de temps, molt de paper i àdhuc una computadora.

D'ací ve la simplificació o esquematització, d'aquesta anàlisi reduint-la a un denominador comú per tal de poder-la manejar amb més eficàcia.

Heus ací doncs uns punts de reflexió:

Per què el govern i part de l'oposició, vol fer entrar el país en la via PSEUDODEMOCRÀTICA?

Per què intenten crear tanta confusió, anomenant a la PSEUDODEMOCRÀTICA (falsa democràcia), PREDEMOCRÀTICA?

Per què hi ha qui vol fer veure, dins de l'oposició, que creu possible passar de l'una a l'altra, i obra en conseqüència fent el joc als pseudodemòcrates per assegurar el seu èxit i satisfer el seu afany personal?

Per què s'ha oblidat la lluita per la negociació?

Per què no es diuen les coses pel seu nom, en lloc d'enganyar al poble com si fóssin criatures?

Per què en els moments més difícils, es quan més s'oblida el contrastar l'actuació amb l'ideal que com a fi últim ens mou a actuar en política?

Per aquestes i moltes altres raons, el nostre Partit no oblidarà ni oblidarà els seus ideals que són molt clars:

Aconseguir fer de Catalunya i de totes les nacionalitats de l'Estat Espanyol, un país on els seus ciutadants gaudeixin plenament de les llibertats bàsiques:

- Llibertat social (SOCIALISME)
- Llibertat nacional (FEDERALISME)
- Llibertat política (PLURALISME DE PARTIERS)

Cal precisar que considerem, que cap d'aquestes llibertats, es possible d'aconseguir plenament per separat, i que sacrificar-ne alguna per aconseguir les altres seria un greu error.

↑
↓

Per aconseguir el SOCIALISME, lluitarem docs al costat dels grups que l'entenguem com nosaltres, en la seva forma autogestionària, es a dir, administrat per el mateix poble i no delegat a un grup oligàrquic o buròcrata. I ajudarem a desmontar el capitalisme ensorrant el domini monopolista, potenciant a la classe obrera a través de la unitat sindical, per aconseguir així el canvi d'una societat clasista a una d'humanitària i d'igualitària.

La nostra lluita NACIONAL per Catalunya, passa per l'obtenció immediata de les institucions de la Generalitat, el Parlament de Catalunya, el Tribunal de Cassació, deixant ben clar que aquest es només un punt de partida per aconseguir el ple exercici del nostre dret, com a poble, a l'autodeterminació.

I lluitarem també solidàriament per aconseguir el mateix dret per a tots els altres pobles de l'Estat Espanyol, perquè estem convençuts que cal fer d'Espanya el producte d'un pacte i no d'una imposició; i només així, tindrem pau i garanties de perpetuïtat de les nostres llibertats.

Mentrestant i paral·lelament, cal participar en la salvació del país, en tots els fronts i dins dels organismes, com el Congrés de Cultura Catalana, i l'Assemblea; per això fem nostre el lema "Salvem Catalunya per la Democràcia".

Per aconseguir la PLURALITAT POLITICA, continuarem oposant-nos a tots els totalitarismes, sobretot els instal·lats ja de tants anys i que encara envaeixen tants espectes de la nostra vida col·lectiva, i denunciarem la il·legalitat de tots els òrgans de poder que no emanin del poble, i no farem maniobres d'acatament, que puguin confondre al poble (encara que se'ns acusi de fer política testimonial), sense que això exclogui el diàleg sincer amb tothom i l'exercici de la pedagogia que calgui entre el poble, inclosos aquells que avui encara tenen "poder fàctic", al qual es imprescindible que renunciïn i posin al servei de tots, si es vol aconseguir una autèntica democràcia.

Creiem que queda ben clar, doncs, que qualsevol acció tàctica que emprengem s'ajustarà a aquests pressuposts i que el P.C.C., busca únicament el poder del poble i per al poble.*

→ "RECONeixEM LA PERSONALITAT NACIONAL DE CATALUNYA, AMB TOTES LES SEVES CARACTERISTIQUES INDIVIDUALITZADORAS.

→ ELS POBLES QUE CONSTITUEIXEN L'ACTUAL ESPANYA ES FEDEREN LLIUREMENT...

→ DINTRE DE LA CONFEDERACIO, TOTS ELS POBLES CONSERVARAN PLENA I ABSOLUTA AUTONOMIA.

(del projecte d'estatut de Catalunya, preparat pel Partit Carlí de Catalunya l'any 1.930)

Per un exèrcit al servei del poble

Aquests últims mesos hem sentit parlar de "grans transformacions" de l'Exèrcit. Però comptat i debatut, tot es queda en uns quants canvis de personalitats: al Capitalisme espanyol, li convé una altra careta, i li cal fer una mica de bugada en aquesta peça clau que és l'Exèrcit. Un Exèrcit doctrinalment i pràcticament feixista, no lliga amb la imatge democratitzadora del Rei que el govern pretén d'encolomar als altres països.

l'exèrcit, avui

No hi ha cap dubte que, avui, a certs nivells professionals de la Institució Militar, s'hi ha obert un lleu procés democratitzador (recordeu la U.M.D.). Però això no ens ha de fer creure que les Fuerzas Armadas, l'estructura militar en si, hagin deixat de ser totalitàries, que hagin arraconat el feixisme de què estan empapades.

Segons les lleis els tres Exèrcits estan instituïts per al "mantenimiento del orden publico dentro de ella (la Patria)". Encara es parla, i es tem!, d'un "enemigo interior", el Poble. Sota la "defensa de la Patria", doncs, s'hi amaga la defensa d'interessos personals i dels privilegis de la classe dominant i dels seus aliats, - les multinacionals nord-americanes alemanyes, ... Tot ben travat amb l'argamassa dels tractats internacionals d'ajuda i defensa mútua.

Breument apuntem les característiques de l'Exèrcit avui en dia:

- l'arbitrarietat totalitària, tant en la seva estructura com en el seu funcionament, deguda a la imposició pels caps d'una obediència cega, reforçada amb càstigs feixucs per als qui no s'hi avinquin.

- la corrupció en les altres esferes de la milícia professional.

Sempre hi hem vist "cap grossos" - enmerdats en els escàndols més grans del país (Sofico, Lockheed..)

- La burocràcia, tan àmplia com inoperant, que com un pop gegantí abasta fins i tot sectors no específicament militars i que podrien i haurien de ser coberts per civils (aviació civil, marina mercant...).

- la permanència d'una Jurisdicció Militar, fortament repressiva, i dirigida encara a jutjar, i que enterra en vida a tants i tants lluitadors antifeixistes.

- la supervivència de cossos mercenaris que, si bé responien a les necessitats d'un país colonialista, ara es mantenen com a garants del "orden público".

- el manteniment d'un elevat pre supost per a despeses bèl·liques. Tot i ser un pressupost insignificant comparat-lo amb de les grans potències, resulta altíssim si tenim en compte els mitjans de desguassa, de la Segona Guerra Mundial de Corea, ... A més, qualsevol defensa del territori queda condició nada al manteniment nord-americà.

- l'existència d'una Ley General del Servicio Militar que manté el repressiu i ancestral estatus del soldat. Per la seva importància fem-ne una anàlisi a part.

La classe de tropa: deures i masoquisme

Avui en dia al soldat només se li reconeixen DEURES. El xicot un cop allistat passa a formar part de la milícia i es queda indefens davant de qualsevol arbitrarietat o abús dels que té a sobre. No solament es veurà obligat a complir ordres en el pla estrictament militar, sinó que també, ben sovint, se li manan i se'l predisposa a fer treballs privats i en profit dels seus caps.

L'esmentada L.G.S. Militar perpetua el compliment de la mili com a únic servei possible al país. Es tableix, amés, una duració de quinze mesos que cal passar fora del lloc habitual de residència; això engendra un desarrelament total del xicot del seu ambient, del seu treball o dels seus estudis, i augmenta alhora les càrregues econòmiques de les famílies. I, en fi, es causa de tota una sèrie de patologies psico-socials: alcoholisme, narcomanies, malalties mentals i recurs a la protistució.

Afegim-hi la ridícula paga de tres-centes pessetes al mes que no serveix per res, les dificultats per aconseguir els passis pernocta, la impossibilitat de participar en la vida de la caserna, l'absència d'una promoció cultural i professional adequada a les necessitats de la societat i no pas de les classes dominants, la falta de locals d'esplai per esbargiment dels soldats.

I sempre com a teló de fons, els arrestos, el calabós, les cel·les de càstig.

Si el que de debò es pretén és de salvaguardar el poder d'unes oligarquies econòmiques en contra del poble; si el que en realitat es vol és que el nostre jovent hagi de passar per l'embut autoritari i alienant de la mili; si el que es busca és omplir-li el cap de tòpics i falòrnies, "ideales de servicio" i "hombrias", llavors sí que queda plenament justificat el paper de l'Exèrcit. El paper que des de sempre li han atribuït els que tenen la paella pel mànec i que han fet de l'Exèrcit un instrument més al seu servei exclusiu.

Quan estem palpant la immensa quantitat de necessitats que la nostra societat té avui en dia (vella, minusvàlids, educació, alfabetització, centres d'investigació per a la pau, etc.) i quan, per altra banda, ens adonem del femer de podridura i d'injustícia que s'encobreix sota "el servicio a la Patria por las armas", només podem concloure que alguna cosa (o tot) ha de canviar; que, donat que alguna cosa (o tot) està corromput, l'exèrcit actual només respon a uns interessos de classe que pretenen perpetuar-se.

Els moviments d'Objecció de Consciència estan portant endavant una lluita diària per acabar amb aquest estat de coses. L'objecció de Consciència, basada en els principis d'autogestió, pluralitat ideològica, funció assistencial i reivindicativa, entesa com a factor de conscienciació, és el moviment que vol arrencar el "servicio a la Patria" de les casernes, de les trinxeres, dels camps de tir, i fer-ne un veritable "servei als ciutadans" a les escoles, als barris, a les fàbriques... El Servei Civil, reconegut a gairebé tots els països europeus, és un dret que no es pot negar a ningú. Es el dret de tots aquells que PER ACONSEGUIR LA PAU, NO PREPAREN LA GUERRA. ▀

TUAL . ELS SOLDATS I LA SEVA PLATAFORMA REIVINDICATIVA ACTUAL . ELS S

+ Servei militar de 6 mesos. + Derogació del decret de canvi de Regió Militar. + Augment de la paga a 2.000 ptes. mensuals. + Dos relacions al mes de divendres a dilluns. + Passeig diari de les 3 de la tarda a les 11 del vespre. + Participació en el règim intern de la caserna. + Promoció cultural i professional. Treball i estudi per a qui ho sol·liciti. + Passis pernocta per a qui ho desitgi. + Transports gratuïts. + Entreteniments adequats (cine, sports, biblioteques...). + Millorament de les condicions d'allotjament, higiene, sanitat, alimentació... + Locals adients a l'ús dels soldats (biblioteques, sales d'estudi, sales d'estar...). ++++++

Suarez

1976

FEBRER

23.-TEOFILO DEL VALLE PEREZ, -- mort a trets per la Policia Armada en dispersar una manifestació a El-da (Alacant).

MARç

3.-Moren assassinats a Vitoria, PEDRO Mª OCIO i FRANCISCO AZNAR en dispersar a trets la Policia Armada una assemblea de treballadors a la Parròquia de San Francisco. Dies -- després, morien com a conseqüència de les ferides rebudes, ROMUALDO BARROSO, JOSE Mª CASTILLO i BIENVENIDO PEREDA.

6.-JUAN RODRIGO KNAJO, mor a Tarragona en caure des d'una cornisa pels trets de la Policia Armada en una manifestació.

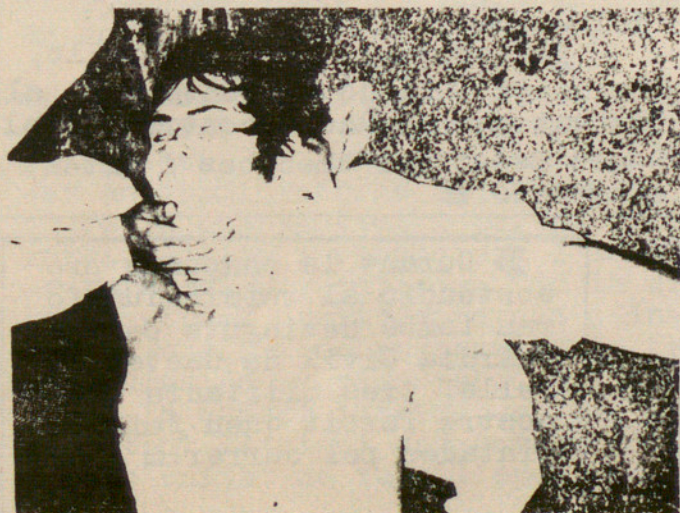
8.-Es assassinat a Basauri per la Guardia Civil, VICENTE FERRERO, en una manifestació.

ABRIL

6.- El català ORIOL SOLE SUGRANYES, evadit de la presó de Segòvia, es assassinat per la Guardia Civil a Navarra.

18.-Mor en un enfrontament amb les forces de policia a Vera de Bidasoa, el militant d'ETA, MANUEL Mª GARMENDIA. S'estava celebrant l'Aberrri Eguna (diada de la Patria Vasca)

--Moren també durant aquest -- mes a mans de la policia, FELIPE -- SUAREZ DELGADO, en un control de la Guardia Civil a León, i el militant d'ETA, J. BERNARDO BIDAOLA, desaparegut després d'un tiroteig amb la Guardia Civil al Collado de Lizayeta (Navarra).

MAIG

9.-Moren a Montejurra, assassinats per escamots de l'extrema dreta, amb la complicitat del Govern i davant de la mirada impassible de centenars de policies, els militants del Partido Carlista, ANIANO JIMENEZ SANTOS i RICARDO GARCIA PELLEJERO.

9.-BEGOÑA MENCHACA, "NORMI", -- mor per les ferides de bala disparades per policies de paisà en una manifestació pro-amnistia, a Santurce.

18.-CARLOS HERNANDEZ, és assassinat per un control de la Guardia Civil a Puente de Segovia (Madrid).

23.-EDUARDO MORENO BERGARECHE, "PERTUR", militant d'ETA, desapareix a Hendaya. Se suposa que assassinats per escamots d'extrema dreta, parapolicials.

AGOST

14.-F. JAVIER VERDEJO, és assassinat a Almeria per la Guardia Civil, mentre estava fent una pintada.

SETEMBRE

8.-JESUS Mª ZABALA, militant de CCOO, és mort per la Guardia Civil en una manifestació a Fuenterrabia.

22.-JOSE B. GARCIA LORENZO, és assassinat a Las Palmas per policies de paisà en ser confós amb un delinqüent.

27.-Es assassinat per un escamot de l'extrema dreta, a Madrid, -- CARLOS GONZALEZ, quan participava en una manifestació.

OCTUBRE

10.- FRANCISCO ALONSO, delinqüent comú, es abatut a trets per la Guardia Civil de paisà a Burlada (Navarra).

NOVEMBRE

18.-SANTIAGO NAVAS i JOSE JAVIER NUIN són assassinats en una sala de festes de Santesteban (Navarra), per un Guardia Civil de paisà.

DESEMBRE

18.-JOSE IGNACIO SANTOS, delinqüent comú, mor a Santander, a causa dels trets de la policia en no respondre a un "alto".

20.-ANGEL ALMAZAR, es assassinat per la policia en una manifestació a Madrid.

o garrotades o multes

Tot va començar durant el recital de Lluís Llach que es celebra va en el Teatre Principal de Lleida, el disabte, dia 11 de desembre. Es van sentir quatre trets contra els aparadors de "Comercial Orley", situada al carrer Major.

A la sortida del recital, la gent es concentrà pacíficament i amb curiositat a causa de la presència de la Policia Municipal y de l'Armada. En aquell moment foren llançades octavetas a favor de l'abstenció en el referèndum, firmades pel P.C.C. La Policia Armada va fer un simulacre de càrrega produint-se algunes carregudes sense que arribés a passar cap incident seriós. Posteriorment, alguns grups de persones que circulaven pel passeig de "Fernando" foren atacats de forma brutal per un grup de set persones pertanyents a la "Guàrdia de Franco", dirigits pel "lugarteniente" de l'esmentada organització, Miguel Gómez Benet.

Convé destacar que durant els incidents produïts a la sortida del Teatre Principal, fou detingut el militant del nostre Partit a Lleida, Josep Anton Massana i Florensa, acusat de distribuir propaganda en pro de l'abstenció.

Quan circulaven pel passeig de "Fernando", Xavier Utrillo, militant del P.S.C., Joan Ballesté i Simeó Lladó, ambdós del P.C.C., es dirigiren vers ells, amb ànims manifestos d'agressió, els membres anteriorment esmentats de la Guàrdia de Franco. En aquell moment feu acte de presència la Policia Armada i, a causa de això, Gomez Benet digué: "De buena os habeis librado". La Policia Armada detingué a tots els presents ja que digueren que anaven rera la persecució dels autors dels trets dirigits contra "Comercial Orley" i creien que tots pertanyien al mateix grup (?).

Procediren a escorcollar-los recollint, dels de la G. de F. tres pistoles i una barra de ferro embotcada amb la bandera espanyola. Foren conduïts a la Comissaria on van passar tota la nit.

Es veritablement absurd que tres persones, l'unic delictes de les quals era l'haver estat a punt de rebre garrotades, haguessin d'estar tantes hores detingudes a canvi. A les dotze del migdia passaren al jutgat per a declarar i despres foren posats en llibertat... sota fiança de 5.000 ptes. cada un per considerar el jutge que una de les pistoles recollides "podia" pertànyer a algun d'ells.

DENUNCIEM

-Que la Policia, tan eficaç en unes altres ocasions, no efectués cap registre domiciliari ni es recordés a qui pertanyia la pistola que havien recollit al escorcollar

als membres de la "G.de F.". Què hauria passat si aquest set membres haguessin estat de qualsevol grup de la oposició democràtica?

-L'estranya actitud del Jutge no ordenant la presó provisional de cap dels set individus i, a canvi, posar fiança als militants del PCC i del PSC.

-Les amenaces que, de part d'un dels membres de la "G.de F.", foren fetes a la periodista Magda Ballester, mentre acomplia la seva missió informativa a les portes del Jutgat.

El matí del dia 12, Utrillo, Ballesté i Lladó presentaren al Jutgat una denúncia contra Miguel Gomez Benet per amenaces i intent d'agressió. ■

► Durant la campanya pro abstenció al referèndum foren també detinguts per la Guàrdia Civil de Castelldefells, tres militants del nostre Partit quan feien pintades pel carrer. ■

ENCARA MONTEJURRA

L'agressió feixiste de què va ser objecte el nostre Partit el 9 de maig de l'any passat a MONTEJURRA encara continua sense aclarir-se davant la negativa dels Tribunals de Justícia de buscar responsabilitats i jutgar aquelles persones que van participar en la preparació i execució d'aquest doble acte criminal. Fins ara no han servit de res les querelles presentades al Jutgat contra elements molt determinats i amb unes responsabilitats molt concretes en l'assassinat dels nostres dos companys. Fins ara no han servit de res els milers de testimonis que varen haver de contemplar impotents els assassinats, ni les proves gràfiques de tota la premsa internacional.

nocràtica, s'hi veuen compromeses fins i tot les més àmplies instàncies del règim actual. ■

Mentre no hi hagi una separació total entre el poder judicial i el poder polític, res no es pot aconseguir d'un sistema judicial mut i cec quan els fets delictius són emparats i supulsats per un determinat corrent polític.

El nostre Partit està ultimant les investigacions que s'han dut a terme per desenmascarar els culpables. Ben aviat es farà conèixer un ampli informe en què queda clara la complicitat i participació moral, activa i financiera d'amplis sectors del Govern Arias, de la dreta i extrema dreta espanyola i internacional, i de personalitats ben conegudes de la vida pública i política. En aquest informe, en què queda patent l'intent del Govern d'avorçar la unitat de tota l'oposició de

➔ NOTICIARI BREU

- 27 de novembre: Es va celebrar una trobada conjunta dels Partits M.C., P.S.A.N. i Partit Carlí, dels Països Catalans, a Vinaròs, per tal de debatre la qüestió dels Països Catalans.

- 6 de desembre: Es suspena per ordre governativa una conferència anunciada a Amics de les Nacions Unides, sobre la problemàtica de la dona.

- 10 de desembre: Com a protesta per la suspensió d'algunes -- conferències, s'acorda no tirar endavant el cicle de presentació de partits al Barri de la Verneda.

- 11 de desembre: El comitè executiu del nostre Partit visita a l'Honorable President de la Generalitat, senyor Tarradellas a París.

- 19 de desembre: Entrevista amb militants i simpatitzants -- del Partit a Centelles.

- 22 de desembre: El Partit acorda i comunica als altres membres del Consell de F. P. de C. la no assistència mentre es resolgui l'impasse en què es troba.

- 8 de gener: El Partit a les Terres de Lleida organitza una tancada a una església de la capital a favor de l'amnistia total i per la llibertat de Josep Massana i Joan Giró, militants empresonats. Hi assistires més de cinquanta persones. ◻

► El dia 11 de desembre el Secretari General, Josep Badia, i els membres del Comitè Executiu Manuel Caballero i Domènec Civit, visitaren el -- President de la Generalitat, Honorable Senyor Josep Tarradellas, a l'Hotel Mont Tabor de París.

La cordialitat de l'entrevista va permetre exposar els respectius -- punts de vista sobre la política catalana i a l'Estat espanyol.

Els delegats del nostre Partit, aniràn a lluitar per la unitat de Catalunya en el camí d'aconseguir -- les llibertats del nostre poble. ◻

► El dia 12 de desembre, membres del nostre Comitè executiu celebraren una reunió de treball amb Carles Hug a la Secretaria del Partit a París, i van tenir també la oportunitat de saludar D. Xavier i les germanes de Carles Hug, Mª Teresa i Cecília.

Carles Hug encoratjà els nostres -- dirigents en la lluita per les llibertats del nostre poble i de tots els pobles de l'Estat espanyol. ◻

DIA 30 DE GENER, A LES DOTZE DEL MIGDIA, MITING A MONTBLANC.

